

kommer maaske deraf, at det ærede Medlem, som er en Mand med saa mangfoldige Ideer og saa mange Indfald, ikke har samlet disse mangfoldige Ideer og Indfald under en samlet bærende Idé. Hvis der er nogen samlet bærende Idé for det ærede Medlem, er det maaske det, han nu og da har talt for her, nemlig Statsideen, men hvis man ikke sammenføjer og forstaar Statsideen i Forhold til det, jeg kalder Folkeideen, saa tror jeg nok, at det er Forklaringen paa det ærede Medlems Syn paa Juni-Grundloven, thi det er ikke de Lovparagraffer, der ere skrevne i Juni-grundloven, eller de bestemte Regler, der ere givne deri, der for os og Venstre ere saa kære, men det er de Tanker, der ere lagte deri, og det bestemte Princip, der derigennem er udtalt om Statsstyrelsen og alles lige Deltagelse i Statsstyrelsen. Nu staa de Herrer overfor vor Paakalden af deres Tilslutning til og Udtalelse for Juni-Grundloven og deres Nej kan falde mod den, og de kunne hver med deres Nej kaste en Skuffe Sand paa dette Forslag, men de kunne være overbeviste om, at det ikke skal lykkes dem at dræbe dette Forslag med deres Nej. Jeg ved heller ikke, hvorfra det er, at de hente deres Villie til denne Afstemning. Naar jeg ser udover denne Sal og ser blandt Medlemmerne af Venstrereformpartiet — det er til dem, jeg taler; jeg kender godt Moderationens Stilling i denne Sag, den har aldrig været nogen Ven af Juni-Grundloven —, saa ser jeg mellem dem Mænd, som jeg er overbevist om ville være glade den Dag, da de kunne sige deres Ja til Juni-Grundloven. Men hvorfra hente de saa deres Villie til nu at kaste Sand paa den? Jeg tror, de hente den fra et eneste Punkt i denne Sal, fra det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), det ærede Medlem fra Ringkøbing, som for Øjeblikket repræsenterer i vor Politik et ondt og et goldt Element. Det ærede Medlem har haft en stor Opgave i vort Land. En stor historisk Opgave har været tildelt ham, fordi Højres langvarige Modstand mod Flertalstyret dræbte de Mænd, der først rejste Venstres Krav her i Landet. Saa kom det ærede Medlem fra Ringkøbing. Jeg mindes fra min Ungdom den Tillid, hvormed jeg saa hen til denne Mand. Jeg husker ogsaa — maaske husker det ærede Medlem fra Ringkøbing den ogsaa — en lille Levnedsskildring, jeg har givet af ham i et udenlandsk Blad, hvori jeg sagde, at jeg troede, det var forbeholdt denne Mand at blive den, der — hvad der var mislykkedes

for de andre — skulde føre Venstres Ideer frem til Sejr her i Landet, fordi han var vokset op af den danske Jord, som han var. Men hvorledes har det ærede Medlem forvaltet denne historiske Opgave? Saaledes at han har ført Venstre ind i Forliget med Højre om Militarismen her i Landet, og han har forvaltet den saaledes, at han nu fører sine Meningsfæller ind i Forliget med Højre om at modsætte sig Arbejdet for Forfatningen. Men hvorfor har han gjort dette? Fordi det ærede Medlem fra Ringkøbing kom paa Steder, hvor det svimlede for ham. Det ærede Medlem ved maaske, at der var en dansk Statsmand, som en Gang paa Højden af sin Lykke af en af sine Venner fik sendt en Sølvmedaille, hvorpaa der var skrevet et Mindeord til ham. Jeg skal ikke som det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) citere dette paa Originalsproget. Jeg skal sige, hvad der stod, læst paa Dansk. Der stod: Far varligt med Lykken. Det ærede Medlem minder i øvrigt ikke om denne Statsmand i noget andet end dette, at han steg hurtigt og højt, og at hans Fald blev meget dybt. Men det ærede Medlem fra Ringkøbing forstod ikke at fare varligt med Lykken. Han forvandlede sin historiske Opgave, der var paalagt ham, at rejse Juni-Grundloven i vort Folk, til et Spil om sig selv, til en Kamp om sig selv og forsøgte tilsidst at føre denne Kamp med alle Midler og allierede sig til sidst med Skammen for at føre denne Kamp igennem.

Formanden: Det ærede Medlem bruger Udtryk, som ikke kunne passere.

Rode: Nu kunne de Herrer om lidt med deres Afstemning kaste Sand paa Juni-Grundloven ved det Forslag, de have stillet her, men vær forvissede om, at Juni-Grundlovens Træ har sine Rødder saa dybt i den danske Jord, at det vil spire og vokse op gennem alt det Sand, de i Dag have søgt at kvæle det med.

J. C. Christensen: Jeg vil gerne i Anledning af den Tale, det ærede Medlem holdt, gøre den Bemærkning, at de Herrer tage meget fejl, hvis de tro, at det er Juni-Grundloven, de Herrer her præsentere os til Afstemning, det er saare langt fra. Det er simpelt hen et Agitationsforslag, som de haabe at kunne vinde Tilhængere paa ude ved Valget. De ønske at faa det Flertal, som de ikke have kunnet faa paa anden Maade, ved at stille saadanne Kamp-